

I. Disposicions generals

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

22080 REIAL DECRET 1414/2006, d'1 de desembre, pel qual es determina la consideració de persona amb discapacitat als efectes de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat. («BOE» 300, de 16-12-2006.)

La Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, té per objecte establir mesures per garantir i fer efectiu el dret a la igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat, d'acord amb els articles 9.2, 10, 14 i 49 de la Constitució.

A aquests efectes, s'entén per igualtat d'oportunitats l'absència de discriminació, directa o indirecta, que tingui la causa en una discapacitat, així com l'adopció de mesures d'acció positiva orientades a evitar o compensar els desavantatges d'una persona amb discapacitat per participar plenament en la vida política, econòmica, cultural i social.

Pel que fa a l'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei, el seu article 1.2 disposa que tenen la consideració de persones amb discapacitat aquelles a qui se'ls hagi reconegut un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent i que, en tot cas, es consideren afectades per una minusvalidesa en grau igual o superior al 33 per cent els pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau de total, absoluta o gran invalidesa i els pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.

Tanmateix, des de l'entrada en vigor de la Llei, s'han produït decisions administratives heterogènies i, en algunes ocasions, contradictòries, emanades dels diferents òrgans de les administracions públiques, en relació amb la forma d'acreditar l'assimilació al grau de minusvalidesa que preveu l'article esmentat.

Per tal de precisar l'abast de l'equiparació del grau de minusvalidesa que preveu l'article 1.2 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, i de fixar uns criteris homogenis d'actuacions per a tot l'Estat, i en aplicació del que disposa l'article esmentat, d'acord amb el qual l'acreditació del grau de minusvalidesa s'ha de realitzar en els termes establerts per reglament i té validesa en tot el territori nacional, es dicta el present Reial decret, amb l'informe previ del Consell Nacional de la Discapacitat i de la Comissió Estatal de Coordinació i Seguiment de la Valoració del Grau de Minusvalidesa.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'aprovació prèvia del ministre

d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 de desembre de 2006,

DISPOSO:

Article 1. *Consideració de persones amb discapacitat.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 1.2 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, tenen la consideració de persones amb discapacitat aquelles a qui se'ls hagi reconegut un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.

2. Es consideren afectats per una minusvalidesa en grau igual o superior al 33 per cent:

a) Els pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau de total, absoluta o gran invalidesa.

b) Els pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.

Article 2. *Acreditació del grau de minusvalidesa.*

1. Als efectes del que disposa la Llei 51/2003, de 2 de desembre, el grau de minusvalidesa igual al 33 per cent s'ha d'acreditar mitjançant els documents següents:

a) Resolució o certificat expedits per l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials (IMSERSO) o òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent.

b) Resolució de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) que reconegui la condició de pensionista per incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa.

c) Resolució del Ministeri d'Economia i Hisenda o del Ministeri de Defensa que reconegui una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.

A aquests efectes, no és exigible en cap cas resolució o certificat de l'IMSERSO o òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent per acreditar el grau de minusvalidesa igual al 33 per cent dels pensionistes a què fan referència els paràgrafs a) i b) de l'article 1.2 d'aquest Reial decret.

2. Als efectes del que disposa la Llei 51/2003, de 2 de desembre, el grau de minusvalidesa superior al 33 per cent s'ha d'acreditar mitjançant els documents següents:

a) El grau de minusvalidesa superior al 33 per cent s'ha d'acreditar mitjançant resolució o certificat expedits per l'IMSERSO o òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent.

b) Els pensionistes a què fan referència els paràgrafs a) i b) de l'article 1.2 del present Reial decret poden sol·licitar de l'IMSERSO o òrgan competent de la comuni-

tat autònoma corresponent el reconeixement d'un grau de minusvalidesa superior al 33 per cent. En aquests casos, és aplicable el barem que recull l'annex 1 del Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de minusvalidesa.

c) Quan com a conseqüència del que preveu el paràgraf anterior no s'arribi a un grau de minusvalidesa superior al 33 per cent, la resolució o certificat corresponent s'ha de limitar a establir aquesta circumstància.

Disposició final primera. *Validesa de l'acreditació del grau de minusvalidesa.*

D'acord amb el que disposa l'article 1.2 de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, i amb l'article 1 del Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, l'acreditació del grau de minusvalidesa en els termes que estableix el present Reial decret té validesa en tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

S'autoritza el ministre de Treball i Afers Socials a dictar les normes d'aplicació i desplegament d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fet en Madrid, el 1 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

22082 *REIAL DECRET 1540/2006, de 15 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 347/2003, de 21 de març, pel qual es regula el sistema de gestió de quota làctia, i es crea el Banc nacional coordinat de quotes làcties. («BOE» 300, de 16-12-2006.)*

El Reial decret 347/2003, de 21 de març, pel qual es regula el sistema de gestió de quota làctia, estableix els diferents elements que conformen el funcionament i intercanvi d'aquests drets de producció.

El sector lacti s'està enfrontant a una reforma de la seva organització comuna de mercats que arribarà a l'última etapa el juliol de 2007 i tindrà plens efectes en el període de taxa làctia 2007/2008.

La necessitat de reduir els preus de la quota làctia al mercat perquè els ramaders amb explotacions viables poguessin accedir-hi i reforçar la seva competitivitat per afrontar en millors condicions la reforma de la política agrària comuna va motivar l'adopció l'any passat d'un pla de reestructuració del sector productor lacti, aprovat pel Reial decret 620/2005, de 27 de maig. La finalitat d'aquest pla era aprofitar l'ocasió d'assignar quota precisament l'any que s'anava a prendre com a referència per calcular els drets de pagament únic que correspondrien d'ara

endavant als productors de llet en funció de la quota que tinguessin assignada llavors.

L'aplicació d'aquest pla va requerir una acció extraordinària d'execució per l'Estat perquè la distribució interterritorial de la quota fos efectiva i el pla es pogués executar abans del final del període de taxa làctia 2005/2006.

La situació del sector productor lacti un any després permet abordar altres processos dirigits a assentar els efectes del pla anterior sense provocar desplaçaments de quota significatius.

Es tracta, en aquest sentit, d'afavorir l'assignació de quota a les explotacions prioritàries, que són les que es consideren viables però necessitades d'una assignació més gran per augmentar la seva rendibilitat. L'assignació gratuïta de quotes procedents de la reserva nacional s'ha de seguir utilitzant com a mitjà de redistribució de quotes a ramaders de tot Espanya conforme a uns mateixos criteris que giren entorn d'un model d'explotació prioritària definit des del punt de vista sectorial i social.

A més, es busca oferir un sistema públic d'adquisició de quota a un preu raonable, a la qual cosa contribueix l'absència gairebé total d'intercanvis deslligats de l'explotació al preu pactat per les parts.

Per articular aquest mecanisme d'adquisició, es crea el Banc nacional coordinat de quotes làcties, la regulació del qual s'integra en el Reial decret 347/2003, de 21 de març, ja que es considera que podria ser útil en futurs processos d'assignació de quotes procedents de la reserva nacional, ja que és un sistema equilibrat, que potencia la competitivitat del sector i que afavoreix una àmplia participació de les comunitats autònomes.

El Banc nacional coordinat de quotes làcties també és un instrument mixt que combina els procediments d'assignació directa i d'assignació amb el pagament previ de quotes làcties per aportar més rapidesa a la seva tramitació, atès que s'aprova una sola convocatòria i els ramaders presenten una sola sol·licitud. Així mateix, el Banc dota d'una certa flexibilitat aquests procediments, ja que es pot variar en cada convocatòria alguns elements, com els percentatges d'assignació sobre els quals decideix cada Administració i les quantitats assignables de manera individual, cosa que possibilita la seva adaptació a les necessitats del sector en cada moment.

En els criteris d'assignació a través del Banc nacional coordinat de quotes làcties, en els quals es reflecteixen els objectius de la política econòmica sobre aquest sector, prevalen les explotacions associatives, les que compleixen les exigències d'higiene, sanitat i benestar animal, en coherència amb les noves orientacions de la política agrària comuna, les explotacions dirigides per una dona i, en especial, les explotacions familiars o d'agricultors professionals i aquelles en què el productor és un agricultor jove.

En aquest instrument no hi ha assignació complementària gratuïta, cosa que en facilita el finançament. El nom de «Banc» simbolitza l'intercanvi de quotes que es produeix entre ramaders, pel qual el preu que paguen uns per la quota que adquireixen serveix per indemnitzar l'abandonament d'altres, mitjançant l'oportuna generació de crèdit. L'Estat ha de sufragar només l'assignació gratuïta efectuada amb càrrec a la reserva nacional.

Aquest Reial decret també introdueix altres modificacions en el Reial decret 347/2003, de 21 de març, que són convenientes per millorar el sistema de gestió de la quota làctia a Espanya.

Així, s'enforteix el vincle entre quota i explotació ramadera, per evitar un ús especulatiu de la quota, i s'exigeix que el productor sigui titular d'una explotació inscrita en el Registre general d'explotacions ramaderes, per reforçar l'eficàcia d'aquesta eina d'ordenació sectorial i garantir una millor identificació dels titulars de quota làctia i el seu control.

De conformitat amb la normativa comunitària, es preveu la possibilitat d'indemnitzar en el marc dels progra-